

Del 2. Premium cable

Premium cable

Da skuespilleren Julianna Margulies gæstede David Lettermans *Late Show* torsdag den 1. september 2011, havde hun og værten en samtale om hendes nyeste serie, *The Good Wife* (CBS, 2009-)¹, der fint anslår forskellen på kabel- og netværks-tv og – ikke mindst – det image, som kabelserier efterhånden har fået. Nedenfor bringes et udsnit af denne samtale:

[David Letterman viser Julianna Margulies et foto, brugt til at promovere hendes nyeste serie *The Good Wife*, med en caption, som siger: "Don't let the name fool you."]

DL: Tell me about that, for heaven's sake. That looks fairly provocative, doesn't it?

JM: Well, at the end of last season my character ends up ... kicking out her husband, when she finds out he's been cheating with her best friend. And she has found herself in a hotel room with the man that she's been in love with for a long time, so this is sort of the beginning of the new season to say that she's found a little ... *freedom* in that. [Publikum griner]. I'm trying not to give it all away, but, yes, it's a new life for her.

DL: And when you do this show, does it provide any insight for you and your husband? I mean, is it helpful in any way?

JM: It's helpful in that I have so much more respect and love for him that he has no political aspirations. [Publikum griner]. In that way I love him even more. But, no, there *are* moments ... There's a very steamy scene. It's a bit steamy, I have to say ...

DL: When you say steamy – and you've said it *twice* – I'm inclined to believe you that it's steamy, but I guess I don't know what steamy is. Because in television the rules are all off. The gloves are gone.

JM: Yes, well our show is much more cable-like in a lot of ways ...

DL: Can you use ...?

JM: Profanity? No.

DL: Nudity?

JM: Uhm ... semi-nudity. You can't do *full-frontal* nudity.

DL: Well, can we see like a butt? Can we or not?

JM: You know, I think you *can* see a butt, but I don't think you can see the whole butt. We see a lot of thigh and a lot of *intimations*.

Den eksplicitte nøgenhed er, som det antydes ovenfor, et velkendt karakteristikum ved de såkaldte *premium cable*-serier – fra bare overkroppe i *Dream On* (HBO, 1990-1996), *Sex and the City* (HBO, 1998-2004), *The*

L Word (Showtime, 2004-2009) og *Queer as Folk* (Showtime, 2000-2005) til softcore-erotik i *The Tudors* (Showtime, 2007-2010) og (tilsyneladende) eksplicit penetrationssex i *Tell Me You Love Me* (HBO, 2007). Men ud over dette "tits, ass and guns"-image,² som kabelserierne efterhånden har fået, hvad ligger der så mere konkret i begrebet *premium cable*, og hvorved adskiller *premium cable*-kanalerne sig fra hhv. *basic cable*-kanalerne og de traditionelle netværk?

Nedenfor følger en kort og konkret besvarelse af netop dette spørgsmål: et forsøg på at indkredse *premium cable*-seriernes status, image og produktionsvilkår i relation til hhv. *network*- og *basic cable*-serierne. Herunder en indkredsning af *premium cable*-stationernes historiske opblomstring og de forskellige (under)kanalers respektive profilering.

Begrebet *premium cable*

Ønsker man at karakterisere de forskellige kanaler i USA i relation til hinanden, må man først og fremmest se på den måde, hvorpå de hver især bliver *finansieret*.

I modsætning til de traditionelle, landsdækkende netværk (der søger at ramme et så bredt publikum som muligt og således underlægges nogle generelle retningslinjer, udstukket af FCC) og *basic cable*-kanalerne (som finansieres af hhv. abonnements- og reklameindtægter), så finansieres *premium cable*-kanalerne *alene* af abonnenter. *Premium cable*-stationerne udsprang i den forstand af tidligere former for betalings-tv fra 1950'erne og 1960'erne og tidlige eksperimenter udi alternative kabeltransmitterede tv-signaler (CATV), begyndende i 1948.

Da abonnenterne således selv har valgt og *betalt* for det indhold, der vises på *premium cable*-kanalerne, så har det siden den nu herostratisk berømte retssag imellem HBO og FCC været klart, at *premium cable*-netværk³ som HBO *ikke* skal overholde og efterleve de retningslinjer, man har udstukket for almindeligt broadcast-tv.⁴ Som litterær agent Lars Ringhof udtrykker det:

De slipper for reklamer. Og så må de kneppe, bande og ryge pot i serierne, fordi det er noget, du selv har bedt om at få. Det er en platform, hvor man kan udtrykke sig populært med en høj kunstnerisk integritet og ikke skal tilgodesee alt for mange fokusgrupper og annoncører. Så det har åbnet en ny mulighed for at fortælle historier. (Citeret i Thorsen 2011)

Sagen imellem FCC og HBO faldt ud til kabelnetværkets fordel, idet højesteretten i USA mente, at den vare, som HBO kunne levere, var nærme-

re beslægtet med aviser end med landsdækkende tv, hvorfor HBO skulle beskyttes af forfatningens *first amendment* (der indeholder rettigheder som pressefrihed, forsamlingsfrihed og – vigtigst – ytringsfrihed) (jf. Strover 2011).

Som beskrevet i indledningskapitlet går ovennævnte sag helt tilbage til 1970'erne, hvor HBO's profil desuden var en ganske anden end den, vi kender i dag. HBO, der ejes af Time Warner og tilhører de største *premium cable*-netværk med 28,2 millioner abonnenter⁵, profilerede sig i 1970'erne på originale telefilm og store sportsbegivenheder, og først senere blev dramaserien en vigtig komponent i HBO's brand og selvforståelse. At HBO i dag er kendt for sine dramaserier – og ikke sine live-transmitterede sportsbegivenheder og tv-film (der i dag vises på HBO 2) – turde efterhånden være indlysende. For at understrege denne påstand behøver man blot opliste et kort udsnit af de – efterhånden mange – prominente dramaserier, som HBO har lagt navn til: fra hårdtslående realisme i *The Wire* (2002-2008) til surrealistiske skildringer af hhv. 1930'erne (i *Carnivàle*, 2003-2005) og begyndelsen af det ny årtusinde (i *Six Feet Under*, 2001-2005); fra nyskabende genrestykker som westernserien *Deadwood* (2004-2006), vampyrserien *True Blood* (2008-), fantasyserien *Game of Thrones* (2011-) og gangster-serierne *The Sopranos* (1999-2007) og *Boardwalk Empire* (2010-) til psykologiske dramaer som *In Treatment* (2008-)⁶ og veristiske miljøskildringer som *Treme* (2010-), der med et søgende håndholdt kamera og en bankende musikalsk nerve omhandler et lille New Orleansk lokalsamfund i kølvandet på Hurricane Katrina.

Hertil kan da føjes en længere liste af virtuose og særdeles filmiske miniserier, der alle profilerer sig på nogle navne (på skuespillere, instruktører og producere), som i forvejen kendes fra Hollywood: *Band of Brothers* (2001), produceret af Steven Spielberg og Tom Hanks; *Angels in America* (2003), instrueret af Mike Nichols – manden bag film som *The Graduate* (1967) og *Carnal Knowledge* (1971); biopic'en *John Adams* (2008), der med Paul Giamatti i titelrollen omhandler en af USA's såkaldte "founding fathers"; og *Mildred Pierce* (2011), adapteret efter James M. Cains roman (tidligere filmatiseret i 1945), og iscenesat af Todd Haynes med Kate Winslet i hovedrollen.

Fra dristige dramaserier til sikre flagskibe

At disse serier ikke bare *fremstår* som centrale flagskibe for HBO – men at

man fra HBO's side aktivt profilerer sig *på* disse serier – illustreres også i en lille, selvrefleksiv fupreklame for den amerikanske watercoolerindustri. I denne reklame, produceret af og for HBO, kan man således se en række (skuespillere i rollen som) industriarbejdere, der alle lovpriser HBO.

“Thank you, HBO,” siger en mand med blikket rettet stift mod linsen. Der klippes nu til en række andre arbejdere, og lovprisningen fortsætter (indforstået): “Thank you for the intelligent dialogue. Thank you for showing us the embalming process. Thank you for The Bada Bing!”

Balsameringsprocessen refererer her til førnævnte *Six Feet Under*, den grænseoverskridende Alan Ball-serie om en lille, familiedrevet bedemandss-forretning, mens The Bada Bing! refererer til en fiktiv stripklub i gangsterse-rien *The Sopranos*. Og var fupreklamen – helt i stil med en moderne, græn- seoverskridende mockumentary som *Curb Your Enthusiasm* (HBO, 2000-) – ikke refleksiv og indforstået nok, slutter den såmænd med følgende tag- line: “It’s not TV. It’s H2O” (jf. Wonderland 2004).

Forskellige kanaler, forskellige profiler

Premium cable er efterhånden blevet ensbetydende med en sådan grænse- overskridende eksplicitet og sådanne refleksive *in-jokes*, hvormed kabelsta- tionerne forsøger at tiltrække et højtuddannet segment, der gerne betaler – i relativt dyre domme – for et produkt der (i al fald tilsyneladende) adskiller sig fra ”traditionelt” tv.⁷

Men de forskellige *premium cable*-netværk og deres tilknyttede kanaler har forskellige profiler, og ikke alle er de lige velkendte. De mest velkendte er unægtelig HBO og Showtime (etableret i 1976), der hhv. har slået sig op på grænseoverskridende, filmiske dramaserier (se ovenfor) og diverse, ny- brydende *dramedier* (som *Californication*, *Huff*, *Nurse Jackie* og *United Sta- tes of Tara*). De originale dramaserier og transgressive *dramedier* er særligt kendetegnende for tre af Showtimekanalerne, hhv. Showtime (SHO), Show- time 2 (SHO2) og Showcase (SHO3), men andre af Showtimes kanaler, bør det tilføjes, sender udelukkende lødige ungdomsprogrammer og familieven- lig underholdning (f.eks. Showtime Family Zone [SHOF]).

En tilsvarende underinddeling ses på HBO, der som kabelnetværk dæk- ker over 11 forskellige kanaler med forskellige profiler, målgrupper og re- gionale tilknytninger. En række af de førnævnte dramaserier, der kendes for deres filmiske karakter og høje *production value*, vises således (naturligt nok) på underkanalen HBO HD, mens de live-transmitterede boksekampe

og spillefilm i dag er henlagt til HBO 2. Dokumentargenren, der traditionelt har været et varemærke for HBO, samles i dag på kanalen HBO Signature, og også HBO har en familievenlig underkanal (HBO Family), der uproblematisk kan føje sig for FCC og credoet om "least objectionable programming".

Kabelnetværket Cinemax dækker over 18 forskellige underkanaler, hver centreret om en specifik genre (f.eks. ActionMax eller ThrillerMax) eller en specifik målgruppe (f.eks. WMax, der sender film og serier rettet til kvinder). Cinemax, også kaldt "Max", har dog primært været kendt for sin soft-core-erotik, mens det største af alle *premium cable*-netværk Starz/Encore – med 32,9 millioner abonnenter⁸ – har profileret sig på komik (STARZ! Comedy) og førstevisninger af nyere spillefilm (STARZ! Cinema) (siden har de dog også valgt at satse på originale, egenproducerede serier, i stil med førnævnte Showtime og HBO). Som den sidste af *premium cable*-stationerne har TMC (The Movie Channel) – hvad også navnet tilsiger – markeret sig som en ren filmkanal i stil med *basic cable*-kanalen TCM (Turner Classic Movies)⁹ eller den danske TV2 Film.¹⁰

I de følgende kapitler fokuseres på en række af de mest centrale *premium cable*-serier, med et særligt fokus på HBO.

Da Showtime primært kendes for sine moderne *dramedier*, der alle strækker grænserne for det komiske og spiller på nogle ofte grovkornede og sorte grundpræmisser, indgår disse i Helle Kannik Haastrups kapitel om netop *dramedien* (som en moderne hybrid). Et særligt kapitel er viet til Showtimes dramaserie *Dexter*, hvis fortælle tekniske strategier Troels Jacob Hundtofte blotlægger og dissekerer, i en løbende sammenligning med HBO. Her til kommer fem forskellige kapitler, der alle behandler forskellige (centrale) HBO-serier: *The Sopranos*, som af Anne Hammerich Graversen primært læses for sine intertekstuelle og genremæssige kvaliteter; *Six Feet Under*, der af Andreas Halskov ses som et arketyrisk eksempel på moderne *transgressions-tv*; *The Wire* (Anne Gjelsvik og Jørgen Bruhn) og *Deadwood* (Palle Schantz Lauridsen), der begge læses for deres bemærkelsesværdige sprog og miljøskildring; og *Boardwalk Empire*, som af Edvin Kau og Steffen Møestrup anskueliggøres ud fra de genrer, den *indskriver* sig i (ganster- og periodefilm) og den auteur, som serien ofte *tilskrives* (Martin Scorsese).

Vi skal, med andre ord, i selskab med bedemænd, narkohandlere, gangstere, strippere, historiske revolvermænd, korrupte politifolk og sociopatiske seriemordere. Men bare rolig... *it's just TV*.

Litteratur

- Lowry, Bob (2005): "Behind the Therapy", featurette på *Huff*-dvd'en (sæson 1).
- Silverman, David S. (2007): "*You Can't Air That!*": *Four Cases of Controversy and Censorship in American Television Programming*. Syracuse University Press.
- Strover, Sharon (2011): "United States: Cable Television". www.museum.tv/eotvsection.php?entrycode=unitedstatesc (besøgt 09.10.2011)
- Thorsen, Lotte (2011): "Dvd-kunst: Shakespeare ville have skrevet 'West Wing'-episoder", *Politiken* (08.01.2011). politiken.dk/kultur/tvogradio/ECE1162109/dvd-kunst-shakespeare-ville-have-skrevet-west-wing-episoder/ (besøgt 09.10.2011)
- Wonderland Productions (2004): "Press Release: HBO Returns to Wonderland Productions for Watercooler Campaign". www.digitalproducer.com/2004/03_mar/news/03_23/d8r6u28i.htm (besøgt 09.10.2011)

Netsteder:

- www.optimum.com/digital-cable-tv/movie-channels/ (besøgt 21.10.2011)
- en.wikipedia.org/wiki/HBO (besøgt 21.10.2011)
- en.wikipedia.org/wiki/Encore_%28TV_channel%29 (besøgt 21.10.2011)

Noter

1. Hvis vi fraregner *Friday Night Lights*, der i sin oprindelse var en netværksserie på NBC men som nu udbydes af DirecTV, så var den ovennævnte serie, *The Good Wife* (CBS), den eneste netværksserie som var nomineret i kategorien "Outstanding Drama" ved dette års Emmy Awards. De øvrige nominerede var *Boardwalk Empire* (HBO), *Friday Night Lights* (DirecTV), *Dexter* (Showtime), *Game of Thrones* (HBO) og *Mad Men* (AMC). For fjerde år i træk vandt *Mad Men* prisen som bedste dramaserie, alt imens prisen for "Outstanding Lead Actress in a Drama Series" gik til ovennævnte Julianna Margulies, fra netop *The Good Wife*. I forbindelse med årets prisuddelingsshow (Primetime Emmy® Awards 2011) blev det, netop på baggrund af de ovennævnte forhold, diskuteret om ikke de traditionelle netværk (fortsat) er i krise, mod de mere eventyrlystne og upolerede kabelstationer. Dette forhold vil vi løbende vende tilbage til og diskutere.
2. Bow Lowry, skaberen bag Showtime-dramedien *Huff* (2004-2006), har formuleret det på følgende vis: "If it's real, I buy it. I don't put something in just because *Huff* is a show on premium cable television. The nudity, the language is there because it's true to character" (Lowry 2005).
3. Det bør her noteres, at *premium cable*-stationer som HBO og Showtime i sig selv er en form for 'netværk', hvortil der knytter sig en række forskellige (datter)kanaler (på samme måde som DR i dag breder sig over forskellige kanaler som DR1, DR2, DR K, DR Ramasjang, DR Mama, DR HD, DR Update og live-streaming-kanalen DR Nu). Under Showtime-paraplyen finder vi således kanaler som flagskibet Showtime (SHO), kendt for sine blockbusters og originale serier, herunder dramedier; Showtime 2 (SHO2) og Showcase (SHO3) – begge med en profil, der til forveksling ligner flagskibskanalen; Showtime Beyond (SHOB), der profilerer sig på science fiction og fantasy; Showtime Extreme (SHOX), der primært profilerer sig på thriller- og actiongenren; Showtime Family Zone (SHOF), der sender lødige, ungdomsrelaterede programmer og Showtime Next (SHON), der viser film rettet mod de 18-24-årige.
4. Det skal dog noteres, at de fleste kabelkanaler fortsat henlægger deres mest diskutabile og grænseoverskridende programmer til de sene nattetimer (hvor børn må formodes at sove), for således at undgå eventuelle stridigheder eller problemer med FCC. For mere herom, se Silverman 2007: 3f.

5. Dette tal er fra oktober 2011. Se: en.wikipedia.org/wiki/HBO
6. Serien *In Treatment*, der baserer sig på en populær israelsk tv-serie (*BeTipul*) af Hagai Levi, er et interessant eksempel på et andet omsiggribende fænomen i tiden: *remakes* og alternative versioneringer af allerede succesfulde film og tv-serier. Eksempler herpå findes i hobetal, men blandt de mest opsigtsvækkende, i al fald i Danmark, finder vi BBC's *The Office* (2001-2003), der senere blev lavet i en amerikansk version på NBC med Steve Carell i hovedrollen, og DR's *Forbrydelsen* (2007), som efter at have vundet en Emmy blev adapteret af AMC under den nye titel *The Killing* (2011-).
7. Det ligger implicit i begrebet *premium cable*, at der her er tale om en eksklusiv og dyr form for betalings-tv, der kun når ud til et relativt lille og velbeslået udsnit af den amerikanske befolkning (primært centreret i storbyerne). Når kabelstationer som HBO således lancerer deres programmer som andet og mere end traditionelt tv, så kan det naturligt ses som et forsøg på at legitimere den relativt høje pris.
8. Dette tal er fra oktober 2011, og det skal i denne forbindelse siges, at tallet alene er for Encore, der ejes af Liberty Starz og således fungerer som et søsternetværk til Starz. For mere herom, se: en.wikipedia.org/wiki/Encore_%28TV_channel%29. Ejerforholdene for de enkelte kabelstationer er i øvrigt ganske bemærkelsesværdige, og i denne forbindelse kan det tilføjes, at Encore, der altså som Starz ejes af selskabet Liberty Starz, har profileret sig på visninger af spillefilm fra selskaber såsom Warner Bros. Pictures, der ironisk nok ejes af Time Warner, som også ejer HBO – én af Encore/Starz' største konkurrenter. I forbindelse med bogens sidste hovedafsnit, om de store broadcastnetværk, går vi nærmere ind i disse, nærmest oligarkiske ejerskabsforhold indenfor amerikansk tv.
9. Som *basic cable*-kanal er TCM dog relativt utraditionel, idet den, modsat en kanal som AMC, ikke afbryder programmer med reklameblokke eller censurerer spillefilm. I den forstand er TCM, skønt den betegnes som en *basic cable*-kanal, tættere på den sensibilitet, vi normalt forbinder med *premium cable*.
10. Hvis man ønsker et mere udførligt overblik over de forskellige *premium cable*-kanaler, henvises man til følgende oversigt: www.optimum.com/digital-cable-tv/movie-channels/